

Arrest

nr. 79 958 van 23 april 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 18 augustus 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 18 juli 2011 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 september 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. MORJANE, die loco advocaat Z. CHIHAOUI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 13 januari 2011 legt de verzoekende partij samen met haar partner P.L., van Belgische nationaliteit, een verklaring van wettelijke samenwoning op basis van artikel 1476 van het burgerlijk wetboek af.

Op 23 februari 2011 vraagt de verzoekende partij de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie aan, als partner in een duurzame relatie met P.L.

De verzoekende partij wordt verzocht om binnen de drie maanden, ten laatste op 23 mei 2011, bewijzen van een duurzame relatie over te leggen.

Op 18 juli 2011, met kennisgeving op 25 juli 2011, neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, § 4, vijfde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, aangevraagd op 23.02.2011 door C., L. (...) geboren te (...), op 00.00.1965 en van Kameroense nationaliteit, geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

- *Betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie:*

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste één jaar met zijn partner, zoals vereist door de wet van 15 december 1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd vóór de aanvraag, of dat zij elkaar ten minste 1 jaar kennen of een gemeenschappelijk kind hebben (criteria bepaald door artikel 3 van het KB van 07.05.2008 zoals gewijzigd door artikel 2 van het K.B. 05.07.2010).

Betrokkene brengt als bewijs voor de relatie drie foto's aan zonder datum. Op basis van drie foto's kan men bezwaarlijk stellen dat een relatie werd bewezen.

Bijgevolg is er niet voldaan aan de bovenvermelde criteria en wordt het recht op verblijf aan betrokkene geweigerd.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. De verzoekende partij voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van het artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Het middel, dat uit twee onderdelen bestaat, luidt als volgt:

“EERSTE EN ENIGE MIDDEL: Schending van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van administratieve bestuurshandelingen, artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Aangezien, eerste onderdeel van het middel, de bestreden beslissing steunt op de overweging dat "Betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie. Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiel relatie te hebben van tenminste één jaar met zijn partner, zoals vereist door de wet van 15 december 1980";

Dat eenzijdige rechtshandelingen met individuele strekking die uitgaan van een bestuur en die rechtsgevolgen beogen te hebben voor één of meer bestuurden, afdoende (materiële motiveringsverplichting) gemotiveerd moeten zijn in de akte die de beslissing zelf bevat formele motiveringsverplichting);

Overwegende dat drie voorwaarden moeten zijn vervuld opdat aan de materiële motiveringsplicht en aan de formele motiveringsverplichting zou zijn voldaan, in die zin dat de motieven kenbaar moeten zijn in het administratief dossier (formele motiveringsverplichting), de motieven moeten juist zijn en eveneens draagkrachtig (materiële motiveringsverplichting);

Overwegende dat de beslissing de juridische en feitelijke gronden moet bevatten op basis waarvan de bestreden beslissing is genomen opdat de bestuurde een voldoende kennis zou hebben van alle elementen die hem moeten toelaten het nut van een beroep in te zien en desgevallend toe te laten de beroepsmiddelen aan te wenden die in wet zijn voorzien;

Dat wanneer in bestreden beslissing met de bewoordingen "zoals vereist door de wet van 15 december 1980", kan bezwaarlijk gesteld worden dat in de bestreden beslissing de juridische gronden werden aangetekend;

Het is overbodig om te stellen dat de wet van 15 december 1980 zeer uitgebreid is en aan verzoeker niet toelaat de juridische bepalingen te achterhalen op basis waarvan de beslissing is genomen;

Dat het aan de verweerder toekomt om iedere beslissing te voorzien van een deugdelijke feitelijke en juridische grondslag zoals vereist door voormelde bepalingen;

Zodat, een schending kan worden vastgesteld van de aangevoerde wetsartikelen;

Aangezien, tweede onderdeel van het middel, de bestreden beslissing steunt op de overweging dat "Betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie. Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiel relatie te hebben van tenminste één jaar met zijn partner, zoals vereist door de wet van 15 december 1980 (...) Betrokkene brengt als bewijs voor de relatie drie foto's aan zonder datum. Op basis van de foto's kan men bezwaarlijk stellen dat een relatie werd bewezen. ";

Terwijl, bewijselementen die door de gemeente werden verzameld op vraag van verzoeker werden door verweerder niet beoordeeld teneinde het duurzaam karakter van de relatie na te gaan;

Hoewel deze elementen (woonstcontroles) vaak worden gebruikt wanneer ze negatief blijken te zijn, worden deze bewijzen niet gebruikt indien deze positief zijn voor betrokkene;

Zo blijkt, aldus verzoeker, dat de wijkagent minstens drie maal zijn woonst heeft gecontroleerd; Hoewel deze controles voornamelijk bedoeld zijn om de samenwoning te controleren, geen enkele bepaling in de wet voorziet dat deze elementen niet zouden kunnen worden aangewend teneinde het duurzame karakter van een relatie aan te tonen; De samenwoning van twee personen is immers het bewijs bij uitstek dat hun relatie een duurzaam karakter vertoont.

Verzoeker meent dan ook dat wanneer geoordeeld wordt dat er geen bewijzen voorhanden blijken te zijn om te besluiten dat er sprake is van een duurzame relatie, verweerder minstens rekening moet houden met alle bewijsmiddelen die haar via verzoeker of via andere administratieve autoriteiten worden bijgebracht;

In casu kan niet worden nagegaan of de verweerder een andere beslissing zou hebben genomen mocht hij het verslag van de woonstcontrole hebben betrokken in zijn besluitvorming;

Enkel om voormelde reden blijkt dat de beslissing niet op afdoende wijze is gemotiveerd, aangezien verweerder tot het besluit is gekomen dat het duurzaam karakter van zijn relatie onvoldoende werd aangetoond, terwijl verweerder geen rekening heeft gehouden met andere bewijselementen, zoals de positieve woonstcontroles;

De materiële motiveringsverplichting werd hierdoor geschonden;

Zodat, een schending kan worden vastgesteld van de aangevoerde wetsartikelen;"

2.2. De verwerende partij merkt op in haar nota:

"In een eerste en enig middel stelt verzoeker een schending voor van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 62 van de vreemdelingenwet.

In een eerste onderdeel meent verzoeker dat de beslissing niet voorzien is van de juridische grond op basis waarvan deze genomen wordt en stelt dat van de bewoordingen "zoals vereist door de wet van 15 december 1980" bezwaarlijk gesteld kan worden dat de bestreden beslissing de juridische gronden bevat.

In een tweede onderdeel meent verzoeker dat de bewijselementen die door de gemeente werden verzameld door verwerende partij niet beoordeeld werden teneinde het duurzame karakter van de relatie na te gaan. Hij verwijt verwerende partij geen rekening gehouden te hebben met de samenwoningcontroles, die drie keer werden uitgevoerd.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de bestreden beslissing wel degelijk zowel de feitelijke motieven als de juridische grondslag vermeld op basis waarvan de beslissing werd genomen. Deze vaststelling wordt geschraagd door een eenvoudige lezing van de beslissing zelf, die luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, § 4, vijfde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, aangevraagd op 23.02.2011 door C., L. (...), geboren te (...) en van Kameroense nationaliteit, geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie:

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste één jaar met haar partner, zoals vereist door de wet van 15 december 1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd vóór de

aanvraag, of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben (criteria bepaald door artikel 3 van het Koninklijk Besluit van 07.05.2008 zoals gewijzigd door artikel 2 van het K.B. 05.07.2010) .

Betrokkene brengt als bewijs voor de relatie drie foto's aan zonder datum. Op basis van drie foto's kan men bezwaarlijk stellen dat een relatie werd bewezen.

Bijgevolg is er niet voldaan aan de bovenvermelde criteria en wordt het recht op verblijf aan betrokkene geweigerd."

Verwerende partij heeft de eer te vervolgen dat beslissing zowel verijst naar artikel 52 §4, vijfde lid van het KB van 8 oktober 1981 als naar de criteria bepaald door artikel 3 van het KB van 07.05.2008, zoals gewijzigd door artikel 2 van het KB 05.07.2010. Verzoeker kan derhalve niet dienstig voorhouden als zou er geen juridische bepaling zijn opgenomen op basis waarvan de beslissing genomen werd. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite.

Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Verwerende partij heeft de eer te vervolgen dat artikel 40bis, § 2 van de vreemdelingenwetwet als volgt luidt: "Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd:

(...)

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten, voorzover het gaat om een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele relatie die al minstens een jaar duurt, zij beiden ouder dan 21 jaar en ongehuwd zijn en geen duurzame relatie hebben met een andere persoon.

(...)

De koning bepaalt bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de criteria inzake de stabiele relatie tussen de partners, bedoeld in 2°.

(...) Artikel 3 van het koninklijk besluit van 7 mei 2008 tot vaststelling van bepaalde uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, luidt als volgt:

"Het stabiel karakter van de relatie wordt aangetoond in de volgende gevallen:

1° indien de partners bewijzen dat zij gedurende minstens 1 jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land hebben samengewoond;

2° indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste een jaar kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden, dat zij elkaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

3° indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben."

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat uit de motivering van de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat er rekening gehouden werd met alle stukken die verzoeker heeft aangebracht, zijnde drie foto's, en deze heeft betrokken in zijn beoordeling, doch dat er werd geoordeeld dat met foto's geen afdoende bewijs vormen om te kunnen besluiten tot het bestaan van een duurzame en stabiele relatie.

Waar verzoeker stelt dat er rekening gehouden diende te worden met de samenwoningcontroles, heeft verwerende partij de eer te antwoorden dat het aan verzoeker zelf toekomt om met alle middelen van recht het duurzaam en stabiel karakter van de relatie aan te tonen. Het komt vervolgens aan verwerende partij toe om de bewijswaarde van de door verzoeker voorgelegde overtuigingsstukken te beoordelen. Verzoeker toont met zijn uiteenzetting niet aan dat het kennelijk onwettig of onredelijk is om te oordelen dat het voorleggen van ongedateerde foto's geen afdoende bewijs zijn van een duurzame relatie. Bovendien doet verzoeker geen poging om die bevinding te weerleggen.

De relatieverslagen werden opgesteld in navolging van het indienen van een bijlage 19ter. Uit het administratieve dossier blijkt dat deze werden opgesteld zowel op 18 mei 2011 als op 5 januari 2011. Enerzijds heeft verwerende partij de eer op te merken dat die relatieverslagen niet worden opgesteld ter staving van verzoekers duurzame en stabiele relatie, waardoor de beslissing hiermee geen rekening dient te houden. Zoals reeds benadrukt komt het aan verzoeker toe alle elementen bij te brengen. Louter ten overvloede merkt verwerende partij op dat, gezien de recente datum van die verslagen, deze nooit zouden volstaan om het bewijs te leveren dat de partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag. Verzoekers kreek is geenszins dienstig.

Een schending van de door hem aangevoerde bepalingen werd niet aangetoond. Het enig middel is ongegrond."

2.3. Daar de beide onderdelen van het enig middel, waarin de verzoekende partij een schending van de motiveringsplicht inroept, nauw samenhangen, worden deze samen behandeld.

De in artikel 62 van de vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen vervatte motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan zij is genomen.

In de motieven wordt verwezen naar de toenmalige op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing toepasselijke rechtsregels, namelijk artikel 52, § 4, vijfde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het vreemdelingenbesluit) en artikel 3 van het koninklijk besluit van 7 mei 2008. De verzoekende partij meent dat de verwijzingen naar deze bepalingen niet volstaan als juridische grondslag voor de bestreden beslissing. De verwijzing naar de vreemdelingenwet in zijn geheel laat volgens haar niet toe de juridische bepalingen te achterhalen op basis waarvan de beslissing is genomen.

De verwijzing naar het toenmalig artikel 52, § 4, vijfde lid van het vreemdelingenbesluit en het toenmalig artikel 3 van het koninklijk besluit van 7 mei 2008, op basis waarvan de bestreden beslissing werd genomen, volstaat in casu als juridisch motief. De Raad wijst erop dat een aanvraag om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden in toepassing van (oud) artikel 40bis van de vreemdelingenwet en artikel 3 van het koninklijk besluit van 7 mei 2008 geweigerd kan worden indien de voorwaarden tot vestiging niet vervuld zijn. De bestreden beslissing verwijst naar artikel 52, §4, vijfde lid van het vreemdelingenbesluit en naar artikel 3 van het koninklijk besluit van 7 mei 2008, dat is ondergebracht onder het hoofdstuk "Criteria inzake het stabiel karakter van de relatie tussen partners bedoeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 2° van de [vreemdelingen]wet", dat dus op zijn beurt verwijst naar de bepalingen vervat in het toenmalige artikel 40bis van de vreemdelingenwet, zodat de bestreden beslissing in rechte gemotiveerd is. Waar de verzoekende partij aanvoert dat bezwaarlijk kan gesteld worden dat in de bestreden beslissing de juridische gronden werden aangetekend wanneer deze bestreden beslissing de formulering "*zoals vereist door de wet van 15 december 1980*" bevat, kan zij aldus niet worden gevolgd. De bestreden beslissing vermeldt rechtsgronden die verwijzen naar andere relevante bepalingen, waardoor de verzoekende partij had moeten weten op welke rechtsgrond de bestreden beslissing is gebaseerd. Zij wordt verondersteld zelf te weten op welke basis zij haar aanvraag heeft ingediend, namelijk als partner in een duurzame en stabiele relatie met een burger van de Unie, zoals voorzien in de artikelen 40bis en 40ter van de vreemdelingenwet. Ten overvloede blijkt uit het verzoekschrift dat de verzoekende partij de rechtsgrond waarop de bestreden beslissing steunt, kent, zodat het doel van de formele motiveringsplicht is bereikt.

Tevens bevat de beslissing een motivering in feite. Uit de feitelijke motieven van de beslissing blijkt duidelijk waarom de aanvraag van de verzoekende partij afgewezen werd: ze heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste één jaar zoals vereist door de vreemdelingenwet, waardoor zij niet voldoet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie.

De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet "verder" te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing "het waarom" of "uitleg" dient te vermelden.

Tevens dient te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een gestandaardiseerde, stereotiepe en geijkte motivering, dit louter feit op zich nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171 en 27 juni 2007, nr. 172.821).

De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt om te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

Voorts bekritiseert de verzoekende partij de inhoud van de bestreden beslissing, zodat zij de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. RvS 7 december 2001, nr. 101.624). De verzoekende partij brengt slechts drie ongedateerde foto's aan als bewijs voor het bestaan van de relatie. Aangezien de foto's niet gedateerd zijn, kunnen zij niet het bestaan van een duurzame en stabiele relatie die minstens één jaar duurde voor de aanvraag aantonen. De Raad wijst erop dat artikel 40bis van de vreemdelingenwet en artikel 52 §4, vijfde lid van het vreemdelingenbesluit, zoals van toepassing op de aanvraag, vereisen dat aangetoond wordt dat de relatie die men voorwendt te hebben niet alleen duurzaam en stabiel is, maar ook één jaar bestond voor de aanvraag. De foto's op zich kunnen in casu niet het bewijs van de duur van de relatie aantonen.

De verzoekende partij beweert daarnaast dat bewijsmiddelen die door de gemeente werden verzameld op haar vraag, namelijk woonstcontroles, door de verwerende partij niet beoordeeld werden teneinde het duurzaam karakter van de relatie na te gaan.

Uit het administratief dossier blijkt dat de woonstcontroles, hoewel zij een positief resultaat opleverden, in casu niet aantonen dat de verzoekende partij en haar partner al sinds minstens één jaar voor de aanvraag van de bijlage 19ter een duurzame en stabiele relatie hebben. Het eerste verslag van samenwoning dateert van 5 januari 2011 en het tweede verslag van 18 mei 2011, terwijl de aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie als partner in een duurzame relatie dateert van 23 februari 2011. De verklaring van wettelijke samenwoning van 13 januari 2011 toont evenmin het bestaan van een relatie van minstens een jaar voor deze aanvraag aan. Gelet op het gebrek aan relevantie diende de verwerende partij de woonstcontroles niet in haar besluitvorming te betrekken.

De verzoekende partij weerlegt niet dat de overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, dat zij die correct heeft beoordeeld of dat zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen. Deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te schragen.

Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig april tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN